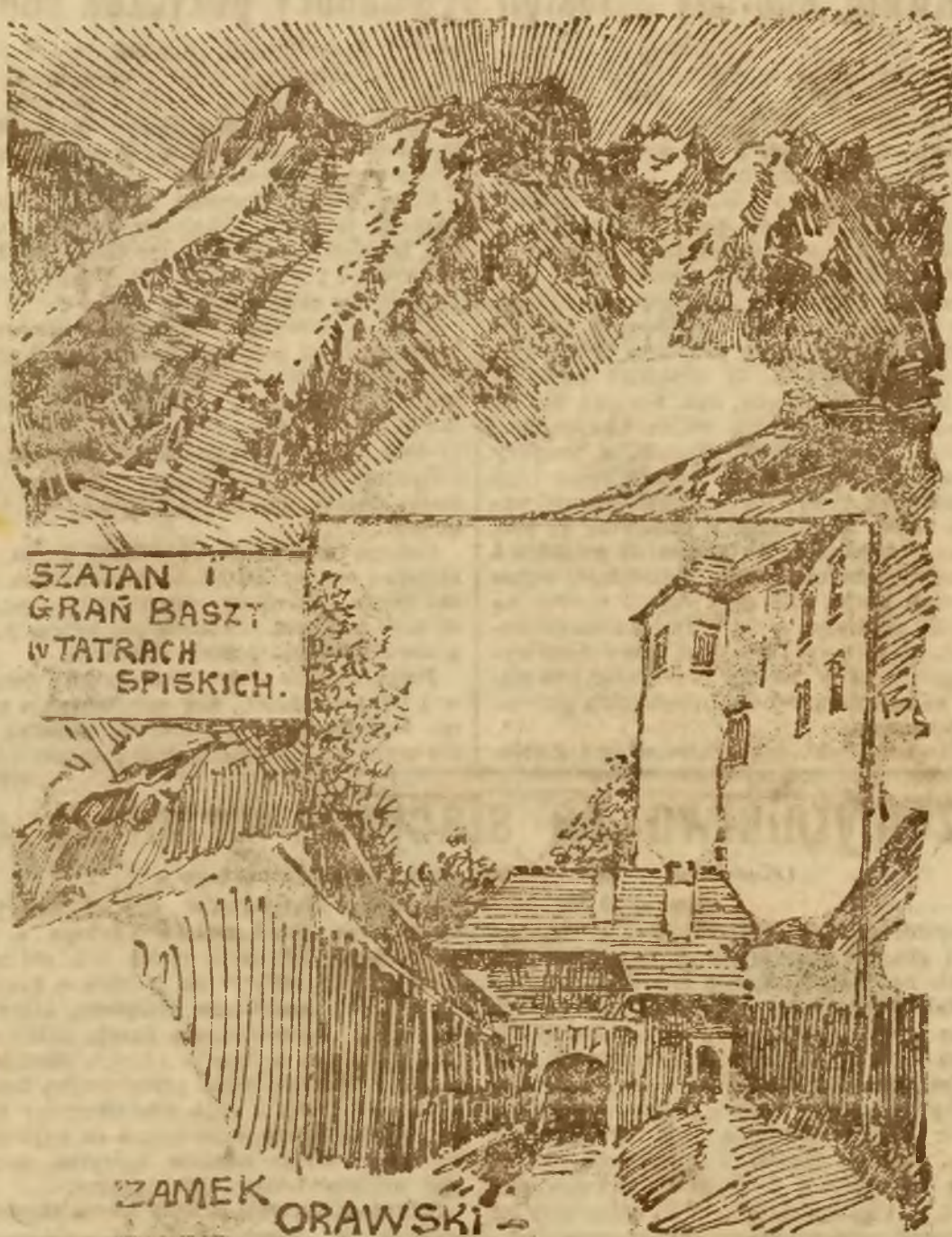

Obrazki ze Spisza i Orawy.

Minister kolei Bartel wniósł dymisy!

Powodem odmówienie przez ministra Grabskiego potrzebnych kredytów.

Warszawa (telef. M.). Minister kolei, Bartel, wniósł prośbę o dymisyę. Powodem był zatarg pomiędzy nim a ministrem skarbu, Grabskim, który odmówił koniecznych kredytów dla kolei.

W warszawskich kołach politycznych uważają, że konflikt da się załagodzić, ponieważ jako czynnik łagodzący wystąpił premier Skulski, który przedewszystkiem starał się wpłynąć osobliście na obu ministrów, a następnie zwrócił się do Belwederu z prośbą o interwencję Naczelnika Państwa.

ka Państwa.

Konflikt łagodnieje.

Warszawa (telef. M.). Premier Skulski wystosował list do ministra Bartla, w którym prosi go, aby cofnął dymisyę. Jak słychać, minister Bartel porzucił swój początkowy plan wyjazdu do Lwowa. O ile konflikt da się załagodzić, cofnie on swą dymisyę.

Zatonienie okrętu z całą załogą i 2000 pasażerów.

Londyn (B. K.). Wedle doniesień z Konstantynopola odbywa się dalej ewakuacja Odessy, mianowicie na Czarnym Morzu. Jeden z okrętów z 2.000 pasażerów, z wieloma angielskimi uchodźcami, urwał się z liny i osiadł na mieliźnie u wejścia do Bosforu. Wszyscy pasażerowie i cała załoga zatonęła. Inny okręt, dawniej własność Lloyd austriackiego, natknął się na mieliznę i zatonął. Dalszych wiadomości o tym parowcu niema.

nie u wejścia do Bosforu. Wszyscy pasażerowie i cała załoga zatonęła. Inny okręt, dawniej własność Lloyd austriackiego, natknął się na mieliznę i zatonął. Dalszych wiadomości o tym parowcu niema.

Niemcy przedłużają dzień roboczy, aby zapobiedz klęsce.

Berlin (Radio krak.). Kancelarz Bismarck, Bauer, na posiedzeniu gabinetu przedstawił referat ze swej podróży orientacyjnej w Ruhr. Istnieje zamiar wprowadzenia 6 i pół godzinnego dnia roboczego gdyż tylko w ten sposób będzie można zapobiec klęsce węglowej.

miar wprowadzenia 6 i pół godzinnego dnia roboczego gdyż tylko w ten sposób będzie można zapobiec klęsce węglowej.

Wojska koalicyjne przybędą na Spisz i Orawę 1 marca.

Nowy Targ (PAT). W dalszym ciągu odbywają się na Józefowszczyźnie liczne wiece w sprawie przyznania prawa plebiscytu dolinie Popradu i okolicy. Na zebraniach tych wystąpiono przeciw pokrzywdzeniu ludności polskiej na dawnym terytorium Rzeczypospolitej przez pozabawienie jej prawa głosowania, oraz przeciw zarządzeniom międzynarodowej komisji na Śląsku. Podkomisja koalicyjna obrała jedną ze spiskich miejscowości jako stałą siedzibę, podobno Jaworzynę. Wedle zapowiedzi podkomisji, wojska koalicyjne przybędą na teren plebiscytowy około 1 marca.

Wielkie zapasy zboża i mąki w płomieniach.

Warszawa (PAT) Wczoraj wieczorem w młynie i piekarni Frydrychowicza na Pradze wśród zagadkowych okoliczności wybuchł pożar. Wielki czteropiętrowy gmach, załadowany zapasami zboża i mąki, zalażał się bardzo szybko w płomieniach. Straty są wielomilionowe. Spłonęły jednocześnie znaczne zapasy zboża i gotowej już mąki kontyngentowej. Akcja ratunkowa przeciągnęła się do rana. Władze wszczęły dochodzenia w celu wyjaśnienia przyczyn pożaru.

Rokowania o konwencyę Gdańską z Polską

Gdańsk (PAT) W rozmowie z dziennikarzami oświadczył sir Reginald Tower, że komisja graniczna ukończyła przygotowania teoretyczne i obecnie przystąpi do ustalania granic, przewidzianych w traktacie. Pełnomocnictwa do czynienia jakichkolwiek zmian komisja nie posiada. Zmiany te dokonywać mogłaby tylko Najwyższa Rada. W Paryżu toczą się obecnie rokowania w sprawie konwencyi między Gdańskiem a Polską.

Zwycięstwo... zwyciężonych!

Kraków, 21 lutego.

Zwyciężone Niemcy — zwyciężają! Zwycięzają bez wielkiego wysiłku. Zwycięzają samym tylko protestem. Zwycięzają swym oporem, którego koalicja nie próbuje nawet złamać.

Już w trakcie rokowań, poprzedzających ratyfikacyę traktatu, upór i opór niemieckich sfer odniósł szereg sukcesów, wymusił na koalicji łańcuch ustępstw. Zdawałoby się mogło, że nam będzie koniec, że z chwilą ratyfikacyi traktatu mówić już będzie można wyłącznie i jedynie o jego wykonaniu.

Stało się inaczej. Artykuł 229 traktatu, który przewidywał sąd nad wojennymi zbrodniażami niemieckimi, wyraźnie zaszczerpał: „Autorowie czynów, wymierzonych przeciw obywatelom jednego z mocarstw sprzymierzonych i zaprzeczonych, będą stawieni przed trybunałem wojskowym tegoż mocarstwa”. Co się tyczy winnych, których zbrodnie dotyczyły obywateli kilku mocarstw, to według brzmienia odnośnego artykułu traktatu mieli być oni stawieni przed trybunałem mieszanym — „utworzonym z członków przynależnych do trybunałów wojskowych mocarstw interesowanych”.

Tekst artykułu cytowanego wyklucza wszelkie wątpliwości. A jednak zbrodniarzy niemieckich sędzić będą nie wskazane traktatem mocarstwa, lecz — o ironio! — sąd niemiecki w Lipsku! Tak chciały Niemcy i... tak się stało. Koalicja będzie tylko widzem dalekim tej parodii sądowego wymiaru sprawiedliwości. Rola jej ograniczy się zatem do... „kiwania palcem w bucie”.

Zbrodniarze niemieccy, istne potwory wojny, którzy już poczęli uciekać, jak n. p. ks. Hesk, z granic Niemiec, mogą być spokojni o swoją skórę. Może być o nią spokojny przedewszystkiem Hindenburg, bożyszcze Niemiec monarchistycznych i... „republikkańskich”, który d. 22 listopada 1914 roku w interwiewie ze współpra-

cownikiem „Berliner Tagblattu“ powiedział: „Kraj cierpi... to jest godne pożałowania, ale to dobrze... Sentymentalizmem nie można żadnej wojny prowadzić. Im bezlitośniej jest sposób prowadzenia wojny, tem bardziej ludzkim jest on w rzeczywistości, bo przyspiesza jej koniec“.

Brak wszelkiego sentymentu, nieludzkość, bezlitość niemieckich metod wojennych nie przyspieszyła wprawdzie jej końca, ale zato specjalnie w tym celu stworzone niemieckie „oddziały podpalające“ w popioły zamieniły na wielkich obszarach krajów okupowanych domy i kościoły, zniszczyły sady owocowe, zawaliły i zanieczyściły studnie, w pył i proch zamieniły dzieła sztuki, a gdy ludność, patrząc na ten wandalizm współczesnych Hunów, zanosiła skargi mówiono jej: „Zapłaci wam za to Poincaré albo Pau, jeśli tu przyjdą. Robimy to na rozkaz naszego cesarza“... (Z zeznań niemieckiego oficera intendencji, Kuma).

Koalicyjny akt oskarżenia wylicza nazwy 105 zniszczonych w ten sposób miejscowości. Prasa niemiecka wandalizm ten w swoim czasie uwielbiała, a dziś sąd niemiecki miałby za akty tego rodzaju wydać na Hindenburgów i Wilhelmów wyrok potępiający?

A Ludendorff, ów osławiony twórca „cywilnych batalionów robotniczych“, z którego polecenia uprowadzono ludność cywilną pod pozorem, iż robi się to w celu zmniejszenia liczby bezrobotnych! Zarządzona przezeń organizacja tych batalionów była urągówką z przepisów konwencji habskiej i z umowy berneńskiej. Bataliony te z jego polecenia były zatrudnione jak najbliżej frontu, a zatem przez pociski armatnie i karabinowe dziesiątkowane.

Z polecenia tegoż potwora wojny tworzone również „kolumny kobiece“ (rozkaz z 24 maja 1917 roku), do których porywano z ramion matek młode dziewczęta, rabowano z ubrań, kazało im podarte obuwie pracować w wozach i brudzie, a w razie odmowy bito i osadzano w areszcie, poddawano masowo hanbiącej rewizji lekarskiej, a nawet zmuszano do „służby“ w domach publicznych!

I sprawca tych zbrodni, złodziej mebli (rozkaz do trzeciej armii), Ludendorff, również może spokojnie oczekiwać wyroku sądu lipskiego! Kruk krukowi oka nie wydziobie. Sąd lipski będzie — z góry to wiadomo — szyderstwem ze sprawiedliwości.

I na to zgodziła się „zwycięska“ koalicja. Zgodziła się na dokonanie pierwszego wylomu w traktacie pokojowym! Można oczekiwać teraz dalszych wylomów. Już nie prasa, ale angielscy politycy i inżynierowie stanu propagują dziś rewizję traktatu wersalskiego, gdyż ma być on pomocą dla Niemiec zbyt ciężki! Jeśli to się stanie, to nie tylko interesy Francji i nie tylko interesy Polski będą poważnie zagrożone.

Jak przewiduje słusznie „Temps“, w razie rewizji traktatu, Niemcy, pozbawione prawie całej swej marynarki handlowej i wszystkich swych kolonii, wytłomaczają zapewne koalian-

tom, że bez restauracji floty handlowej i bez zwrotu kolonii we wschodniej Afryce nie będą w stanie się podnieść. Niemcy zaznaczają wówczas, że zasada narodowościowa upoważnia je do anektowania Austrii, co doprowadzi w końcu do rewindykacji Tyrolu południowego i do zażądania wyjścia na Adryatyk. Niemcy będą chciały wówczas odzyskać w Turcji pozycję równą innym wielkim mocarstwom, a instalując się ponownie w Konstantynopolu, przypomną sobie, że one to zbudowały kolej żelazną do Bagdadu...

Zwycięzcy zaczynają zwyciężać, a stało się to z chwilą, gdy koalicja faktycznie przestała

być zgranym koncertem mocarstw, gdy interesy poszczególnych państw, a zwłaszcza samolubna polityka Anglii zaczęła blok tych mocarstw rozsądzać.

Niemcy były słabe wobec jednolitej woli koalicji. Zyskują na sile i znaczeniu z chwilą, gdy ta wola zaczyna chadzać różnemi, krzyżującymi się drogami. Zwrot w stosunkach międzynarodowych dla Polski szczególnie niekorzystny.

Minie on bez szkody dla interesów naszego państwa, jeśli dobrze zorganizowani wewnętrznie, będziemy gotowi także do silnej akcji na zewnątrz. (— cki.).

W sprawie ochrony polskich posiadaczy pożyczek państw.

Lwów, 20 lutego.

Dnia 11 b. m. odbyło się we Lwowie pod przewodnictwem p. Baczewskiego, zebranie zaproszonych przez Izbę handlową i przemysłową sfer kupieckich, bankowych i reprezentantów rozmaitych organizacji rządowych i prywatnych, tak handlowych, jak i o charakterze społecznym, w sprawie ochrony polskich posiadaczy austriackich pożyczek wojennych. Referent p. dr. Trawiński przedstawił stan rzeczy w Polsce, która wedle postanowień traktatu pokojowego w Saint Germain nie jest obowiązana swoim posiadaczom austriackich pożyczek wojennych honorować te pożyczki. W dyskusji zabierali głos p. poseł Loewenstein, dyr. Szarski, prezydent apelacji Czerwiński, radca Chajes, dyr. Kwiatkowski, adwokat dr. Paneth, a wszyscy stanęli na stanowisku honorowania przez rząd polski pożyczek austriackich wojennym obywatelom polskim, wychodząc z założenia, że jest to znaczna część majątku obywateli polskich i że w przeciwnym razie mogłaby nastąpić ruina gospodarstwa kraju. Na ogół stanęli mowcy na stanowisku ogólnego, a nie indywidualnego traktowania tej sprawy. Prezydent Czerwiński wystąpił specjalnie w obronie funduszy kas sierocych, które lokowano w austriackich pożyczkach wojennych.

Dyr. Kwiatkowski, jako reprezentant Związ-

ku Kas Oszczędności, podniósł, że przeszło 20% kapitału ulokowały kasy w pożyczkach wojennych, bo na około 500,000.000 K, przeszło 100 milionów koron, a są kasy, które w roku 1918 miały 90% kapitału, ulokowanego w austriackich pożyczkach wojennych.

Radca Chajes podniósł, że z doświadczenia i praktyki (realizacja kupców w jego kantorze) wie, iż większość posiadaczy pożyczek stanowią nie żydzi i nie paskarze, bo ci się ich na czas pozbyli, ale chłopstwo.

Posel Loewenstein domaga się urzędowej rejestracji ilości pożyczek, znajdujących się w posiadaniu obywateli kraju. Jego zdaniem, kwota pożyczek wojennych w kraju nie przenosi 1 miliarda koron, wobec czego rząd może i powinien spełnić swój obowiązek wobec Małopolski.

Reprezentant rządowego urzędu rejestracji podał dotychczasowy następujący wynik rejestracji:

Galicya zachodnia 300,000.000 koron, Lwów miasto i powiat 250,000.000 koron, Śląsk Cieszyński (Rada Narodowa) 190,000.000 koron. Sądzi, że ilość pożyczek wiele przekroczy 1 miliard a nie dojdzie do półtora miliarda.

Postanowiono prosić Prezydium Izby handlowej i przemysłowej, aby spowodowało utworzenie ścisłego Komitetu, któryby kwestję nałoży-

Przemysłnictwo na stacyach granicznych.

(Korespondencya własna „Gonia Krakowskiego“).

Muszyna, 20 lutego.

Przemysłnictwo, jakie zwykle się szerzy na stacjach granicznych, przybrało w Muszynie niebywałe rozmiary. Zajmują się niem przeważnie ludzie zamiejscowi, którzy jak szarańcza zjeżdżają do nas wozami lub koleją z najbliższych stron kraju i zakupują towary od przemysłników, by je puszcząć potem w pasek. Wszystko odbywało się ze szkodą skarbu polskiego, ponieważ od przemycanych towarów nie opłacono cła. To dało powód, że z ramienia namiestnictwa przydzielono do Muszyny energicznego insp. pol. p. Płatkowskiego, P. P. zabrawszy ze

sobą dwóch żandarmów spędził cztery dni i cztery noce wśród mrozów i śniegu w lasach na granicy. Jego trud wydał też obfity plon. Udało mu się odkryć na Hutach u karczmarza Abuscha 13 hektolitrow spirtusu, który tej samej nocy przywieziono z Czech. Właścicielami tego spirtusu są bracia Abusch, obecnie milionerzy, z których jeden przed wojną handlował skórkami, drugi z nich asenterowany ukrywał się pięć lat przed wojskiem, a co najważniejszy trzeci, u którego właśnie spirtus znaleziono jest wójtem. Ładny ojciec gminy.

Spirtus wartości 220.000 koron skonfiskowa-

O dzierżawę „Starego Teatru“.

Nareszcie!

Po sześciu latach, a siedmiu okresach „sezonów koncertowych“ i sześciu latach wygnania Konserwatorium, wreszcie po sześciu latach paryżania w czasie koncertów, na trapezy, reki i hantle, a po siedmiu latach walk na pięści w tak zwanej „garderobie“ Sokoła, mamy powrócić do normalnych zachodnio-europejskich stosunków koncertowych, albowiem gmach „Starego Teatru“ namiastek szpitala, wraca do dawnej godności.

Przebudowę dawnego teatru ukończono w r. 1905, a dzierżawę sali oddano p. W. Barabaszu. Od r. 1907 do r. 1914 dzierżawiła salę „Dyrekcja koncertów krakowskich“, którą założył p. M. Dąbrowski, a po nim przejął p. T. Trzcinski. W r. 1914 w chwili wybuchu wojny władze wojskowe austriackie urządziły w Starym Teatrze szpital i... oczywiście najdokładniej go zniszczyły, tak, że dziś będzie trzeba włożyć bardzo znaczny kapitał, aby gmach ten doprowadzić do użycia go w celach szerzenia kultury muzycznej i literackiej.

O ile dochodzą wieści za „kulis“ czy estrady, jest czterech konkurentów o „rękę“ Starego (miastety!) Teatru. A więc:

1. Tow. Muzyczne przy współudziale Związku muzyków.

2. Prywatne krakowskie biuro koncertowe (p. Bujański).

3. Tow. Białego Krzyża.

4. Polski Związek pracowników pióra (literaci i dziennikarze).

Gmach Starego Teatru składa się:

1. Z lokalu restauracyjnego na parterze.
2. Z sali koncertowej wielkiej i dwóch małych na I. piętrze oraz

3. z lokalu dla Konserwatorium na II. p.

Do tej pory „pięta Achillea“ był parter. Gmina miasta Krakowa nie chciała osobno dzierżawić parteru, (zupełnie zresztą słusznie, gdyż restauracja łączy się z salami I. piętra wewnętrznymi schodami i oba te kompleksy w czasie balów naprzykład, muszą się łączyć. Każdy więc dzierżawca sali koncertowej obciążony był restauracją. Dzisiaj gmina miasta Krakowa musi dobrze rozważyć, komu oddać w dzierżawę gmach, aby ten „ktoś“ mógł spełnić następujące warunki:

1. Miał kapitał celem puszczania w ruch przedsiębiorstwa.

2. Mógł sobie poradzić z prosperowaniem restauracji.

3. Potrafił utrzymać należyty poziom artystyczny koncertów i odczytów i innych przedsięwzięć artystycznych.

Oczywista, z góry należy się zastrzedz przed kinoteatrem, „bo cztery „seansy“ w dniu powszednie, a sześć w niedzielę i święta takby zdewastowały budynek, że po roku takich „seansów“ gmach ten wyglądałby gorzej, niż po sześciu latach wojny.

Jeśli zatem przypatrzymy się czterem (wyżej wymienionym) zalotnikom, którzy najczęściej budzą zaufanie?

1. Tow. Muzyczne. Przedewszystkiem ani Tow. muzyczne, ani Związek muzyków nie posiada potrzebnego kapitału, a nadto Tow. muzyczne jest tak zniedołężniałe, że nie jest w stanie

urządzać koncertów, choćby takich, jak to czynią obecnie inne mniejsze i młodsze instytucje. Wprowadzenie restauracji przez Wydział Tow. muz. chyba nikt nie wierzy, a co do „jakości“ sprowadzanych „wielkości estradowych“, to pod tym względem już dawno zostało Towarzystwo muzyczne zdystansowane.

2. Krak. biuro koncertowe jest prywatną własnością bardzo ruchliwego i bardzo zresztą dzielnego przedsiębiorcy, który musi przede wszystkim (bardzo słusznie) dbać o swoją kieszeń, nie wytworzy więc tej atmosfery wewnątrz budynku, jaka tam panować powinna, a co może uczynić nie jeden człowiek, choćby najdzielniejszy, lecz czynią to osobistość, tworzące jakąś poważną instytucję.

3. Biały Krzyż, który w Starym Teatrze chce prowadzić kinematograf, jest to instytucja, mająca prawa do poparcia przez społeczeństwo i władze, lecz nie można tego czynić, oddając najpiękniejszy lokal w mieście, który zbudowany został celem kultywowania w nim sztuki, a nie na użytek kina choćby nawet dla celów dobroczynności publicznej. „Wolno w Polsce jak kto chce“, ale chyba Zarząd Białego Krzyża nie ma pretensji do sztuki.

Pozostaje więc jedynie Polski Związek pracowników pióra, który może spełnić wszystkie warunki.

A zatem najpierw finansowe (te są w tej kwestii najpoważniejsze).

Związek obowiązuje się odrestaurować gmach Starego Teatru.

Związek tworzą literaci, dziennikarze i artyści, czyli osobistość, które potrafią wytworzyć atmosferę wewnętrzną taką, że będzie ona ku-

no i odstawił do Muszyny. Tutaj inspektor zmierzył dokładnie ilość stopni spirytusu i z każdej beczki w obecności straży skarbowej wziął próbkę, następnie beczki i próbki zapieczętował. W ten sposób zapobiegł temu, aby spirytus w drodze do starostwa w Nowym Sączu nie przemienił się w wino lub nawet wodę, co by zmniejszyło wartość skonfiskowanego spirytusu. Abuscha przed utratą spirytusu czeka zasłużona kara, a inspektora Piątkowskiego nagroda w wysokości 150.000 koron, tj. 75 procent z ćwierć milionowej wartości skonfiskowanego spirytusu.

Równocześnie p. Piątkowski wspólnie z kierownikiem straży skarbowej p. Kudelką i Karpiniem wziął w swoją opiekę maszynistów i konduktorów jadących z Orłowa do Muszyny. W ubiegłym miesiącu skonfiskowali maszyniście Bernalowi z N. Sącza 7 kg. tytoniu, przeznaczone paczki i cygara, które były ukryte na tendrze i przysypane piaskiem. W tym tygodniu skonfiskowali maszyniście Gniadkowi z N. Sącza 15 kg tytoniu, który maszynista włożył pod węgiel na maszynie. Trzeba było dwugodzinnej pracy aby węgiel z maszyny zrzucić i dostać się do tytoniu. Bezpośrednio potem skonfiskowano przy drugim pociągu konduktorowi Basiutowi z N. Sącza 1 kg liści tytoniowych, które ten przybił gwoździami u spodu ławki.

R.

Z TEATROW.

BAGATELA: „Wuj Bernard” komedia w 3-ach aktach Friedmanna i Kottowa. — TEATR NOWOŚCI: „Targ na dziewczęta” operetka amerykańska W. Jacobiego.

Fabula stara jak świat: dobrze już pamiętamy bogaty fabrykant zakochał się — (och! jak to romantycznie!) zakochał się tedy w młodej i ładnej buchalterce i ofiarowuje jej swą rękę i majątek, mimo że będąc wdowcem ma dorosłe dzieci i nawet wnuki, i mimo że piękna Malcia ma narzeczonego... Koniec pieśni wiodącej: rodzina fabrykanta sprzeciwia się dziwaczemu małżeństwu, no i stary ojciec przekonywa się, że byłoby to nonsensem. Malcia wraca do swego narzeczonego, a fabrykant do swego kantoru, gdzie zdaleka będzie mógł się cieszyć szczęściem swoich dzieci i wnuków.

Treść jak widzimy nie bogata i pomysł wcale nie nowy. Znajdują jednak te braki szczerą rekompensatę w świetnej obserwacji typów i w trafnym podchwyceniu tęt na żydowskiego środowiska — rzecz bowiem dzieje się w Wiedniu w II. okręgu, w współczesnym zmodernizowanym gheto.

My jesteśmy przyzwyczajeni i rozumiemy inne typy z tego światka, i na scenie niewyobrażamy sobie żyda inaczej jak w jupicy, z pejsami i charakterystycznym nosem, a kaleczącego w komiczny sposób język. Żydzi upodobnieni do reszty śniertelników (jak w „Wuju Bernardzie”) nie trafiają naszej publiczności do przekonania.

się szerokie warstwy społeczeństwa do odwiedzania sal restauracyjnych, w których to i w salach matych I. piętra zamierza Związek założyć Klub literacko-dziennikarski i artystyczny. Wreszcie, należący do Związku muzycy, najwybitniejsi w mieście, dają gwarancję, że poziom koncertów osiągnie niebywale wyżyny, a o odczytach wspominać nie trzeba, bo w tej dziedzinie Związek złożył już dowody niezwyklej pomysłowości i energii.

Oferta Związku wyklucza wszelką spekulację osobistą, przeznaczając zyski, osiągnięte z imprezy Starego Teatru, na budowę Domu emerytalnego dla polskich literatów i dziennikarzy w Krakowie (sprawa piękna i pilnowana przez Związek), na stypendya literackie i artystyczne, oraz wszelkie cele kulturalne, godne poparcia!

Cała sprawa zatem jest jasna, chodzi o to, aby nasza władza municypalna zechciała załatwić sprawę dzierżawy szybko, bo odrestaurowanie gmachu trzeba zacząć jak najrychlej, by z początkiem jesieni mógł już funkcjonować. Świetny Magistracie, przemień się raz bodaj w instytucję amerykańską! Dokaż tego, aby komrę budowlaną nie została zamieniona z komisją talarowo-lekarską, aby tak zwane „kawalki” z rubrum i z numerem nie błakały się w palacu przy pl. Wszystkich Świętych i żeby raz załatwić sprawę po... kupiecku! „Kawalki” załatwi Świetny Magistrat po rozpoczęciu odnowienia gmachu przez Związek, co może trwać (oczywista załatwienie a nie odnawianie) do dnia sądnego, „gdy anioł z nieba „wstawi” zawołę, bo już gotowa pieczęć wołowa!” B. R.

Mimo to wszystko komedia doznała znacznego powodzenia, a to dzięki wprost doskonałej grze artystów, którzy — może nawet wbrew intencjom autora — wyjaskrawili rolę i pewne momenta, dali całości specyficzny charakterystyczny podkład i w ten sposób rzecz uprzyętnili publiczności.

W pierwszym rzędzie wymienić należy p. Noskowskiego, który w roli prokurzysty Rosenberga przeszedł, jak to mówią sam siebie, stworzył żyjący, prawdziwy typ, który pozostanie na zawsze wzorowym a oryginalnym typem żydowskim. Na równą pochwałę zasłużył p. Berski za przedziwne oddaną postać starego patriarchy Samsona Ettingera. Pani Hańska, której talent czyni widoczne postępy w rolę Malci dużo poezy i owego uroczego smętku tak właściwego niekiedy młodym izraelitkom. Roli tej można artystce powinszować. P. Dąbrowska dała kapitalną sylwetkę żydówki, dobrej gospodyni i matki, nie pomijając charakterystycznej strony tego typu, a młodziutka panna Modzelewska była świetnym podłożem pełnym naiwności i dyablikowatego humoru. P. Czarnowski wyreżyserował sztukę b. dobrze. Na pochlebną wzmiankę zasługuje młoda Janina Sępniowska, która bardzo ładnie i prawdziwie po dziecięcemu prowadziła rozmowę z dziadkiem i została nawet oklaskami wyróżniona.

W „Nowościach” widzieliśmy i słyszeli „Targ na dziewczęta” operetkę tyle „amerykańską” ile „Róża Stambułu” jest turecką lub „Gasparone” włoską. Autorem Targu” (między innymi i „Sybilli”) jest dość popularny w ostatnich czasach Wiktor Jacobi, rodowity wiedeńczyk, co nawet średnio muzyczny człowiek z kompozycji jego łatwo odgadnąć może. Mamy tam przy dominującym walcu łatwe piosenki, są marsze, a nawet śląc się na powagę barkarole.

Rzecz była wystawiona starannie, a partye poszczególne wykonane dobrze. Zasłużyli się tu w pewnej mierze panie Krajewska i Czernekówna, panowie Józefowicz, Solnicki, E. Piłarski (młody) Didur i T. Piłarski (stary) — w pierwszy matoli rzędzie niezrównany dyrygent orkiestry p. Zdzisław Górzyński. Tańce Cowbojów wykonane przez panią Nałęczewic i p. Nelly zyskały frenetyczne oklaski.

Nowe gustowne dekoracje i kostiumy (rzecz w „Nowościach” spotykana dość rzadko) przyczyniły się do uświetnienia operetki.

K. Krumłowski.

Teatr i komedia życia.

Paryż, 20 lutego.

(m-m) Sprawa aktorki, panny Renouardt, na którą miał rzucić bukiet, przeponiony nie pachnącym wcale płynem, urwis uliczny, nasłany przez jej rywalek, pannę Tambour — zrobiła dużo hałasu zarówno w prasie, jak wśród szerokich kół towarzyskich Paryża. W związku z tym nieudalym zresztą atakiem zazdrosnej aktorki, Clement Vautel pisze w „Journalu”:

„Bachaumont, kronikarz XVIII. wieku, opowiada w swoich „Memoires secrets”, jak to za jego czasów aktorki prowadziły ze sobą wojnę. W każdym razie w porównaniu z obecnymi sposobami walki — była to jeszcze wojna koronkowa.

Panna Claizon zwracała się do jakiegoś poety — niekiedy do Woltera — i żądała, aby napisał złośliwy epigramat przeciwko jej koleżance, pannie Duchesnois i pannie Dumesnil.

— Ona za mało podoba się publiczności...

Albo:

— Mój kochanek chwali jej urodę...

Lub wreszcie:

— Nie wiem dlaczego właściwie, ale nie cierpię jej... Napisz pan jakiś cięty wierszyk! Niech się ludzie z niej uśmieją...

Wkrótce zgrabny, uszczypliwy epigramat obiegł Paryż... Ofiara, dotknięta do żywego, marzyła o rewanżu. Udała się więc do innego rymopisa — czasami nawet do tego samego — i prosiła go o replikę. — Z kolei panna Claizon musiała przełknąć pigułkę złośliwej, misternie wyczelowanej satyry.

Obecnie panna Claizon — przypuśćmy, że się nazywa panna Tambour — znajdzie łobuza Pissevina i rzeknie do niego:

— Ta Renouardt zaczyna mnie irytować... — Czekaj na nią przed teatrem i rzuć na nią bukiet, zaperfumowany wyciągiem z esencji „puant”.

Ta groteskowa historia, która tyle narobiła wrzawy, — choć mało ważna sama przez się — stanowić może jednakowoż doskonałą ilustrację współczesnych metod polaryzacyjnych, nie tylko w teatrze, ale i w całej komedii życia...

Czyż nieścisłość przeciwnika politycznego? Rzecz ośmieszająca na jego życie prywatne. Irytuje cię sukces utalentowanego powieściopisarza? Oskarż go o plagiat! Epigramat dowcipny wymaga zręczności słowa, wymaga talentu... A ileż łatwiej podlegawać się anonimowym listom i podstępom, oszczerstwom plotkom... A jeśli trzeba, zawsze znajdzie się jakiś usłużny Pissevin, który za dobrą zapłatą rzuci znienawidzonemu na głowę bukiet fioleków, nie rachując się fiolekami... A takich Pissevinów znaleźć można dosyć, nie tylko wśród łobuzów ulicznych. Waz się założyć od dziś...

AA MARGINESIE.

Jak oni rabowali Niemcy i Austriacy?

P. Stefania Dziubkiewicz z Nielina powiatu zamojskiego przesyła nam szereg „kwitów” rekwizycyjnych, wystawionych swego czasu przez Niemców i Austriaków, a zebranych obecnie przez p. Dziubkiewicz wśród okolicznych chłopów.

„Kwity” te stanowią istny pomnik germańskiego gwałtu i wyzysku. Są one prawie wszystkie bezwartościowe karteczkami, na których jakiś żołnierz lub podoficer „potwierdzał odbiór krowy, konia itp. Pieczęć niema prawie na żadnym kwicie, często zastępuje ją odbita pięcioletniówka. Natomiast nieraz znaleźć można tam zamiast potwierdzenia odbioru głupie koncepty, jak np. „Ein Pferd selbst gekommen — Gott strafe England”. Austriacy lubowali się w cynicznym przyznawaniu się do kradzieży. W ręku naszym znajdują się takie np. dokumenty: „Am 4/7. 1915 genommen ein Pferd...” nieczytelny podpis. Tuż obok znajduje się dopisek: „Auch gestohlen”. Inny znów kwit zawiera następującą treść: „Das Kalb wurde kurz und gut gestohlen, ohne jede Bestätigung”.

Nie trzeba chyba dodawać, że nawet na formalnie wystawianych kwitach rekwizycyjnych ocala zabranego bydła lub przedmiotów jest wprost śmieszna. Konia taksowano na 80—100 marek, krowę jeszcze niżej.

Tak grabili nasz lud „wyswobodziciele”.

Z sali sądowej.

Proces o napad rabunkowy przed sądem przysięgłych.

Wczoraj toczył się przed sądem przysięgłych w Krakowie proces przeciwko Józefowi Basztosze i Władysławowi Celejowi, lat 17 o zbrodnię rabunku, dokonaną na kupcu Abrahamie Szarfie z Olkusza.

Akt oskarżenia zarzucał podsądnym, że wspólnie z Stanisławem Zerykiem napadli 8 listopada 1918, korzystając z osłabionej po przewrocie politycznym działalności żandarmerii na furę, na której znajdował się kupiec Szarf. Napadu dokonali oni na drodze z Myślachowic do Trzebini. Podsądni ściągając Szarfę z wozu, pobili go, wrzucili do fosy, przyczem Basztosza przeciął nożykiem zabranym Szarfowi kieszeń kamizelki i wyciągnął z niej portfel z 480 koronami.

Rozprawę wczorajszej przewodniczył sędzia sądu okręgowego Patak, jako wotanci zasiadli sędziowie Klimicki i Fedorowicz, oskarżał prokurator Sozański. Jako obrońcy fungowali adw. dr Chrzęszczewski (bronił Basztosza) i adw. dr Marek Chamelides (bronił Celeja).

Basztosza twierdził na rozprawie, że nie może pamiętać, ponieważ w krytycznym dniu był zupełnie pijany. Celej twierdził, że na drodze znalazł się przypadkiem, że do napadu został zmuszony przez Basztoszę i Zeryka groźbą o bicie i że w rabunku samym nie brał udziału, a tylko podniósł pulares z 70 koronami, który przy ściąganiu z wozu wypadł Szarfowi. Poza tem otrzymał od towarzyszy 60 K, „aby ich nie zdradził”.

Świadkowie potwierdzili opisanego faktu zawarty w akcie oskarżenia, podkreślając, że Basztosza był wprawdzie nieco pijany, lecz nie w stopniu zbyt dużym. Po mowach obrońców, w których dr Chamelides, obrońca Celeja wskazywał na nieletni wiek swego klienta i przymus pod jakim działał potwierdził przysięgli winę Basztoszy, a zaprzeczyli winę Celeja. Basztosza został skazany na 3 lata więzienia, Celeja uwolniono.

Długoletni praktyk kliniczno-szpitalny

Med. Dr. Karol Birkenfeld

lekarz chorób wewnętrznych i akuszer

wrócący z 4-letniej niewoli rosyjskiej osiadł w Krakowie, Dz. XXII. Lwowska 15, parter, tel. 1534.

Akcyja filmu

DUSZE OBLĄKANE

granego obecnie w „Uciesze”, jest tak żywą i zwartą, że śledzi się ją z zapartym tchem, a dobiega punktu kulminacyjnego w seryi drugiej, która jest prawdziwym majstersztykiem reżyseryi. W seryi tej następują zwroty tak sensacyjne, efekty tak frapujące, że w zdumienie wprowadzały nawet Anglików, którzy podobno niczemu się nie dziwią!

426

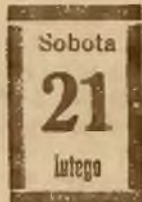
Chwila bieżąca. Kalendarzyk.

Św. Feliksa

Wschód słońca 7:42

Zachód słońca 6:07

Długość dnia 10:10

TEATR IM. JUL. SŁOWACKIEGO.

Sobota: „Szczęście Frania” Perzyńskiego.

Niedziela popoł.: „Nina” Kampfa.

Wieczór: „Zręczność i Przekora” Fredry i „Pan-
na męzka” Korzeniowskiego.

TEATR „BAGATELA”.

Sobota popoł.: „Przedstawienie dla dzieci”.

Wieczór: „Wuj Bernard”.

Niedziela popoł.: „Miss Hobbs”.

Wieczór: „Twarz i maska”.

Poniedziałek: „Wuj Bernard”.

TEATR POWSZECHNY.

Sobota popoł.: „Krzyżacy”.

Wieczór: „Madame San-gene”.

Niedziela popoł.: „Białe fartuski”.

Wieczór: „Baron cygański”.

OPERETKA W NOWOŚCIACH.

Sobota: „Targ na dziewczęta”.

Niedziela popoł.: „Rozwódka”.

Wieczór: „Wesoła wdówka”.

WYKŁADY W DOMU ARTYST. (pl. św. Ducha).
Sobota, J. Flach: „Pociski kolejeńcy”, cz. V. Le-
opardi.

KOLLEGIUM WYKŁADÓW NAUKOWYCH.

Rynek główny. Linia A—B L. 39.

Sobota, prof. dr J. Reiss: „Robert Schumann” (z
ilustr. muz.).

Polska w stałej konferencji bałtyckiej.

Jak się dowiadujemy, ministerium spraw zagranicznych zamierza wystąpić z żądaniem przelania na Polskę tych zobowiązań natury naukowej, które wynikają z posiadania morza a tem samem zapewnienia państwu naszemu prawa udziału w stałej konferencji bałtyckiej z siedzibą w Kopenhadze, do której należeli dotychczas reprezentanci Rosyi, Niemiec, Szwecyi, Norwegii i Danii.

Słowacy proszą Polskę o pomoc przed gwałtami czeskimi.

Jak wiadomo już deputacye słowacka, która bawiła w Warszawie złożyła tam memoriał z prośbą o wzięcie Słowaków w opiekę przed gwałtami czeskimi. W memoriale czytamy:

Przykładem naszych krzywd będzie fakt, że nie mamy ani jednego gimnazjum słowackiego, wszędzie jest wykładowym, urzędowym język czeski, wypierający nasz język słowacki.

W życiu politycznym brak Słowakom nawet swobodnego wybierania swych posłów do Sejmu, bo w Sejmie praskim zastępcami narodu

słowackiego mianowano rodowitych Czechów, jak Halek-Halla, Votruba, Rothnagel, Koliszek i innych. Przy następnych wyborach otrzymają setki tysięcy czeskich żołnierzy i urzędników prawo wyborcze na Słowaczninie, podczas gdy kobiety słowackie wykluczone od tego prawa.

Podpisani zastępcy „Słowackiej Partii Ludowej”, która jest największą partią polityczną na Słowaczninie, a która sama broni się przed gwałceniem praw słowackich i przedstawia 80 proc. narodu słowackiego, prosimy Sejm i Rząd polski, by swoim wpływem ujęli się za nami i poparli nasze żądania w kierunku zapewnienia nam przez konferencyę pokojową plebiscytu za samodzielną Słowaczniną.

Tryumf pracy w Belgii.

Za wzór znakomitej organizacyi pracy i produkcji może posłużyć Belgia. Kraj ten, tak ciężko doświadczony przez wojnę, odradza się nieniedłgie w oczach i życie ekonomiczne nader szybko powraca na tory normalne. Produkcya w niektórych gałęziach, jak np. węgla i cukru

przewyższa już wytwórczość z r. 1913; koleje wykazują sprawność już bardzo zbliżoną do przedwojennej; większość fabryk, zrujnowanych przez najeźdźcę znajduje się już w ruchu lub kończy montowanie. To zaważająca Belgia połączonym wysiłkom rządu i społeczeństwa, wyrażającym się dostarczaniem potrzebnych do produkcji warunków i środków z jednej strony, a wytężonej pracy wszystkich sił narodowych z drugiej strony.

Pod względem aprowizacyi, stosunki w państwach zachodniej Europy zostały uregulowane już do tego stopnia, że powierzchowna obserwacya przybysza nie zauważy prawie żadnej różnicy ze stosunkami z przed wojny.

Wielkie zakupy pieniędzy polskich.

„Gaz. Gdańska” donosi: Do tutejszych banków polskich przychodzi mnóstwo osób narodowości polskiej i niemieckiej i zakupuje ogromną ilość banknotów polskich, spodziewając się wielkich zysków. Banki są przepełnione kupującymi.

Dokąd uciekają śledzie „Puzappu”.

225 beczek rozbitych i rozkradzionych. — Dla konsumów po 5 koron, u złodziei po 2 kor. 50 hal. — Im więcej ukradną, tem bardziej podróżują.

Ze zdumieniem niedawno dowiedzieli się publiczność, jak „skaczą” zręcznie śledzie „Puzappu” — w cenie. Najpieniej kosztować miały 1300 kor. beczka, za tydzień 1800 kor, w końcu 1500 marek czyli 2150 koron. Tak to bywa — w samowolnym i samowładnym państwie „Puzappu”. Obecnie okazuje się, że śledzie te posiadają także własność uciekania — natura ciągnie wilka do lasu — prosto w handel paskarski i to drogą wielce nielegalną. Wczoraj dwaj wspólnicy, Józef Braś, lat 36 i jego szwagier Walenty Worytkiewicz, lat 30, właściciele sklepiku przy ul. Mazowieckiej na Krowodrzy, zostali przez organa policyjne urzędu dla walki z lichwą aresztowani, gdyż stwierdzono, że kupowali oni kradzione śledzie od złodziei: Feliksa Budaka, lat 37 i Jana Bugajskiego lat 20, którzy „oporzadzali” wagony, stojące na dworcu towarowym, kradnąc z nich śledzie ca-

łymi beczkami. W sklepiku Brasia i Worytkiewicza, skonfiskowano przeszło 1000 sztuk śledzi, które wspólnicy kupowali od złodziei po 2.50 K za sztukę. Okazało się przy przedsięwziętej z tego powodu rewizyi wagonów na dworcu towarowym, że zginęło z nich całkowicie 25 beczek śledzi, a około 200 beczek rozbite i rozgrabiono częściowo ich zawartość.

Dla konsumów itp. jak wiadomo, ustalono cenę tych śledzi w lojalnem kupnie, na 5 kor. za sztukę, dla pp. Brasiów i im podobnych korzystniej jest „poławiać” te śledzie, za pośrednictwem panów złodziei, wprost w wagonach kolejowych na dworcu. Nic dziwnego, że po każdym takim polowiu, pozostałe śledzie muszą być droższe. Wskutek dobrego pilnowania swoich śledzi przez „Puzapp”, czem więcej ich kradną, tem bardziej one drożeją dla lojalnych konsumentów.

KRAKOWSKA „RIWIERA” DZIECIECA. (m-m). Słonce, które dzisiaj w godzinach południowych świeciło tak jasno i grzało tak silnie, jakby to już na dobre wiosna zawitać miała, wywabiło z domu roje „milusińskich”. Krakowska „Riwiera” tj. ulice Dunajewskiego i Basztowa tworzyły obraz, który mógł rozpogodzić czoło najposępniejszego śledziennika. Wózki dziecięce jechały jeden za drugim, popychane przez uśmiechające się do swych „skarbów” matki lub zagadane z koleżankami nianie. Starsze dzieciaki po zimowemu jeszcze pootulane w ciepłe płaszczyki, futrzane czapeczki, w kamazkach na małych nóżkach wesołym, szczebiotliwym rozgwarem napelniały „Riwierę”. A dobrotliwe, ożywcze słońce całowało różowe, pyzate buzie aniołków Murillowskich, figlarne liczka malców, którzy jakby zbiegli z portretów Greuze’a i blade trochę smutne twarzyczki anemicznych miejskich kwiatków...

WYDZIAŁ SYNDYKATU DZIENNIKARZY KRAKOWSKICH odbędzie posiedzenie w niedzielę dnia 22 bm. o godz. 11 i pół przed południem w lokalu „Gonca”.

TEATR „NOWOŚCI” w niedzielę popoł. wystawia „Rozwódkę” wieczorem „Wesołą wdówkę” z Wandyczową w roli tytułowej. Obie te nadzwyczaj melodyjne operetki cieszące się stale niesłabnącym powodzeniem, zaliczyć można do pierwszorzędnych, zwłaszcza że będą one urozmaicone występami niezrównanej pary baletowej N. Nadezdyny i Nellego. W po-

niedzialek „Targ na dziewczęta”. Stale wypełniona widownia, burze oklasków, bisowanie niemal każdego numeru, dają gwarancję, że powodzenie tej operetki na długo jest zapewnione. W pełnem przygotowaniu „Manewry jesienne”.

ALEKSANDRA SZAFRAŃSKA znakomita śpiewaczka operowa wystąpi u nas z jedynym wieczorem pieśni w sobotę, dnia 6 marca br. w sali „Sokoła”. Bilety są już do nabycia u J. Rudnickiego Linia A—B.

PORANEK MEYERBEERA odbędzie się w niedzielę dnia 22 bm. w sali Tow. lekarskiego. Prelegent dr Józef Reiss, w części ilustracyjnej M. Oświecim-ska, Feńks Greneo i Wallek-Walewski. Bilety u J. Rudnickiego, Linia A—B.

PORANEK O MUZYCE ROSYJSKIEJ Z IGNACYM DYGAŚM odbędzie się w niedzielę 1 marca w sali Tow. lekarskiego. Bilety są już do nabycia u J. Rudnickiego, Linia A—B.

KURATORIUM FINANSOWE AKADEMII GÓRNICZEJ W KRAKOWIE. Jak nas informują, powstało dzięki wydatnej ofiarności sfer górniczych Kuratorium finansowe Akademii Górniczej, które między innemi postawiło sobie za cel materialną pomoc dla niezamożnych słuchaczy Akademii. Akcyja w tym kierunku jest pomyślana na wielką skalę, a jest umożliwioną wskutek poparcia Rady Zjazdu przemysłowców górniczych Zagłębia Dąbrowskiego i Krakowskiego.

(?) **ZWIĄZEK INTELIGENCYI POLSKIEJ** zawiadamia, że dnia 22 bm., tj. w niedzielę o godz. 8 wie-

MAURZYCY LEBLANC.

Promienie B.

31

(Romans fantastyczny z końca XX. wieku).

Obraz znika — następuje zmiana. Na ekranie ukazują się amfiteatr niewykończony jeszcze — taki, jakim był wtedy, gdy znalazłem zwłoki mego wuja. Noel Dorgeroux otwiera skrytkę wydrążoną w murze i coś tam porządkuje. Nagle poza amfiteatrem zaczynają się rysować drzewa i kobierzec zielony łąki. Mężczyzna jakiś idzie tamtędy. Ja odrzuciłem tę sylwetkę. To morderca. Owinął się w szary, od pyłu chroniący płaszcz i podniósł tak wysoko kołnierz, że styka się on z brzegami szerokiego, na oczy naciśniętego kapelusza. Chód tego człowieka jest dziwnie nerwowy i niespokojny. Krokiem szybkim, skradającym się — przenika do Tnclos. Noel Dorgeroux stoi ciągle przed ekranem. Zamknął skrytkę i za-

pisuje coś w notatniku. Ofiara nie przeczuwa podstępного napadu. Przybyły mężczyzna zrzuca płaszcz i kapelusz, zwracając jednocześnie twarz w naszą stronę. To Massignac!.

Wszyscy byli z góry tak pewni tego, że to będzie właśnie on, a nikt inny, że nawet nie wyrażano zdumienia.

Scena zabójstwa trwała krótko. Biedny mój wuj ani przez sekundę nie przypuszczał, że tuż koło niego czai się śmierć... Nie było też żadnej walki — aż do chwili, gdy ogarnięty wściekłym szałem zbrodniarz, rzucił się na leżącego na ziemi, śmiertelnie zranionego i chciał go ugodzić raz jeszcze... Ten bestyalski gest rozpetał gniew zebrałego tłumu, gniew hamowany dotychczas przez jakąś nieumotywowaną, nieracjonalną nadzieję... Przecięły powietrze krzyki, dobywające się z tysięcy piersi, zafalowało rojowisko ludzkie i popłynęło zbitą masą w stronę żelaznej klatki, gdzie jak dziki, ścigany zwierz Massignac usiłował ratować się...

Nie wiem, jak się to wszystko stało. Massignac, widząc, na co się zanosi, chciał uciekać,

ale natrafił na nieprzełamana zapórę w postaci dwunastu agentów policyjnych, którzy mu ze wszystkich stron zagrażali drogę. Ci agenci uśłowiali też powstrzymać napór tłumu, który w obłądzone wściekłości gniewu, jął wylamywać żelazne pręty. Jednak siła tych dwunastu barczystych ludzi okazała się znikomą niewystarczającą wobec przeważających liczebnie napastników.

Tłum wdarł się do klatki. Zobaczyłem Massignaca z rewolwerem w każdej ręce. Huknęło kilka strzałów. Ozwały się jęki. Massignac skorzystał z chwilowego wahania, aby nacisnąć z błyskawiczną szybkością jeden z guzików elektrycznych. I oto u góry ekranu otworzyła się nieznana nikomu skrytka, z której trysnęły strugi niebieskawego płynu, zlewając obficie całą powierzchnię muru.

Przypomniałem sobie złowieszcze słowa Massignaca:

— Jeżeli umrę, to sekret Noela Dorgeroux zginie razem ze mną...

(C. D. N.).

OSKARZAM („J'ACCUSE“)

Część I.

Jeszcze tylko 2 dni

w Kinoteatrze „SZTUKA“, św. Jana 6, Hotel Saski.

OD PONIEDZIAŁKU

Część II. wraz z zakończeniem. *27

Film powyższy jest wypożyczalni „Lux“, ul. Stolarska 18

BUNTOWNIK

dramat socjalny w 6 częściach
osnuty na tle odwiecznego
antagonizmu między kapitałem
a pracą.

KINO „OPIEKA“, Zielona 17.

czor. w sali Tow. muzycznego przy ul. św. Anny odbędzie się zebranie członków związku, na którym wygłoszony będzie referat o położeniu inteligencji polskiej i o środkach, prowadzących do polepszenia warunków jej bytu oraz do odzyskania wpływu na sprawy społeczne. Wejście wolne dla wszystkich członków i osób przez nich wprowadzonych.

NOWY CENNIK NA MIĘSO. W myśl postanowienia magistratu mają dzisiaj rzeźnicy krakowscy przedłożyć radzie aprowizacyjnej do zatwierdzenia nowe cenniki na mięso i tłuszcze, zgodnie z ostatnią uchwałą rady aprowizacyjnej wykałkulowane.

WYKŁADY LITERATÓW KRAKOWSKICH W BOCHNI. W niedzielę 22 bm. w sali Rady powiatowej w Bochni prelekcja J. Pietrzyckiego: „Kult miłości w pieśni antycznej“. (Safon-Anakreon). Początek o godz. 5 popołudniu.

NA ZJAZD LITERATÓW POLSKICH W WARSZAWIE, który odbędzie się 12, 13 i 14 maja, imienne karty uczestnictwa (oraz wolne karty jazdy kolejowej) wydaje literatom w Krakowie „Związek pracowników pióra“. Zgłaszać się należy u wiceprezesa „Związku“ p. Jana Pietrzyckiego (w „Domu artystów“), codziennie o godz. 8 wieczór. Referaty, przewidziane na zjazd, należy również skierowywać do krakowskiego „Związku pracowników pióra“.

NARTY ZAKAZANE NA KRAKOWSKIM DWORCU. Uczestników pierwszych polskich państwowych zawodów narciarskich w Zakopanem, wyjeżdżających z Krakowa, omal nie zatrzymano na dworcu kolejowym w Krakowie, uważając widocznie narty za srogą i niebezpieczną dla całosci państwa maszynę. Funkcjonariusze kolei nie chcieli ich w żaden sposób wpuścić do wagonu, mimo tłumaczenia i perswazyj. Czyżby państwo polskie bardziej po maooszewu traktowało młody, rozwijający się sport polski, niż stara, reakcyjna Austria? Ze zdumieniem patrzyli na powyższą scenę Amerykanie, udający się na zawody, widząc w tem słusznym niezmie wytłomaczony pedantyzm „przepisowy“. Więc Krakowianin nie może od czasu do czasu wyrwać się swobodnie w góry ze sprzętem turystycznym, tak widocznie groźnym dla kolei.

KONFISKATA PSZENICY. Wczoraj na rynku Kleparskim skonfiskowano właścicielowi Józefowi Kopciowi z Prądnika Czerwonego około 300 kg. pszenicy, którą sprzedawał po paskarskich cenach.

ARRESTOWANIE WŁAMYWACZY KONSUMOWYCH. Przed kilkunastu dniami okradziono konsumenta robotniczy w Krowodrzy, zabierając wiktuałów oraz innych artykułów na łączną kwotę 16.000 koron. Obecnie policyj udało się przylapać sprawców tego włamania w osobach znanych opryszków krakowskich. 32-letniego Józefa Rosencia i 29-letniego Ignacego Baumgartena. Skradziono w konsumie artykuły zdolali już włamywacze sprzedać, czy też ukryć bezpiecznie.

ZNOWU PASKARZE TYTONIOWI. Przeprowadzono wczoraj rewizję w mieszkaniu Szymona Nideckiego, lat 34 i Władysława Szewilę, lat 28 w Ludwinowie, u których znaleziono około 16 kg tytoniu przeznaczonego na pasek. Stwierdzono, że pomyślowi ci paskarze dla nadania większej wagi tytoniowi, preparowali go... z wodą, dodając mianowicie do 6 kg szlachetnego narkotyku aż 2—4 litrów wody. Obaj aresztowani twierdzą, że tytoni nabywali w Prusach po 230 K za 1 kg.

KRADZIEŻ FUTRA. Wczoraj w mleczarni Pytla przy pl. WW. Świętych skradziono gościowi p. Perlbergowi futro, wartości 10.000 koron.

ZŁODZIEJE NA STRYCHU. z strychu domu przy ulicy Wawrzyńca skradziono na szkodę p. Allera, banda bieliznę i garderobę wartości 10.000 koron. Podobną stratę poniosła także p. Janina Trojarska, zamieszkała przy ul. Lubicz 12, której również ze strychu skradziono suszącą się bieliznę.

KRADZIEŻ GUM AUTOMOBILOWYCH. Z garażu samochodowego przy ulicy Siemiradzkiego 19, skradziono trzy gumy samochodowe wartości 10.000 K.

REKRYT W SPOŁNICY. W Kłobucku pod Częstochową ujęto ukrywającego się od 8 miesięcy przed poborem częstochowianina M. Kleinbergera, poszukiwanego przez policję. Kleinberg, nie chcąc wstąpić do wojska polskiego, przebrał się przed

trzema miesiącami w strój kobiecy i udając niewiastę, odpowiednio ucharakteryzowany, trudnił się handlem. Tchorza w stroju niewieścim aresztowano a za uchylanie się od pełnienia obowiązku służby wojskowej poniesie on zasłużoną karę.

SKŁADKI. Dla czworga sierót złożył w Adm. naszego pisma p. Leon Beer, st. of. poczt z Jarosławia Mk 40, p. Petronela Zukowa z Sasiadowic Mk. 10.

„REWIA“ w ostatnim numerze przynosi treść niezwykle urozmaiconą i interesującą, obejmującą wszystkie dziedziny życia. Artykuł dra St. Kota „Dzieło Francuza o Piotrze Skardzie przynosi ciekawą rewelację naukową o najlepszym monografie naszego znakomitego kaznodziei. Nowy dar naszych amerykańskich przyjaciół, obrazuje ubieranie polskich dzieci przez Amerykę. Szerog efektownych zdjęć z uroczystości wkroczenia polskich wojsk do Bydgoszczy, pół serwo, pół drwiący artykuł o nowej modzie męskiej 1920. w szeregu artystycznych zdjęć przedstawione „odrodzenie baletu“, doskonała humoreska Winawera „na temat drażliwy“, dwa zajmujące felietony powieściowe i dział sprawozdawczy literacki uzupełniają numer.

„SZCZUTEK“ w ostatnim numerze wraca do własnej, niedawnej a tak już świetnej tradycji najlepszej naszej ilustracji satyrycznej. Niewiadomo co tu lepsze — czy „zaślubiny paskarza z morzem“ czy ironiczna „prośba Kopernika“ o wykspedyowanie go z pomnika w Warszawie do Torunia, czy cięte i sprostogawcze „rozmowy na Nowym Świecie“ czy subtelne a ostre luźne wycinki „7 pamiętnika posła“. Pouczająca bajka „człowiek i świnia“, humor „na froncie“, pyszne kubistyczne obrazy wierszem „kubiki“, oraz mnóstwo dowcipów i anegdot aktualnych uzupełniają numer, ozdobiony wśród szeregu ilustracji nowymi karykaturami E. Głowackiego ze świata aktorskiego.

Z TARNOWA.

Z MIZERYI SZKOLNEJ. „Inter arma silent Musae“ — chciałoby się zawołać, gdy w czasie przewlekającej się zawieruchy wojennej muzy — mimo ustawy o ochronie lokatorów — raz po raz wyprowadzają się z domów innej szkoły. Oto z powodu braku węgla stoją od miesięcy pustką izby szkolne seminarium nauczycielskiego „z przynależnościami“, szkoły realnej, a obecnie oba gimnazja — zgodne, jak dwaj bracia syamscy — nie po raz pierwszy w tym roku szkolnym — z braku, jak się rzekło, szty węgla, czy koksu, czy drzewa, czy torfu, czy wszystkiego razem, przerwały naukę „aż do odwołania“. Postąpiono tak w tem widocznie przekonaniu, że choć w domu brak paliwa i u nauczycieli i uczniów, że jednak nauczyciele rańniej się rozgrzeją przy ognisku rodzinnem, a uczniowie na korsię, używając ruchu na świeżem powietrzu! Być może; dość że przymusowa bastówka szkolna staje się choroźniejszą!

A przecież dziwić się doprawdy trzeba, czemu nikomu nie udało się na oknach naszych kawiarni, cukierni lub restauracji czytać obwieszczeń, że „z powodu braku węgla lub zużytkowania go gdzieindziej, ta jadłodajnia lub owa kawiarnia aż do odwołania zamknięta“. Na taką ewentualność dreszcz grozy przeszedłby niejednego „szlamgasta“, niejednego szachistę lub zwolennika bilardu, nie mówiąc o ludzich, zniewolonych warunkami życia do żywienia się w lokalach śniadankowych i jadłodajniach lub cukierniach.

Tę szkolną mizeryę pogłębia w obu gimnazyjach fakt, że o ile nauka „odbywa się normalnie, młodzież obu zakładów średnich jest zmuszona pobierać lekcje w jednym i tym samym budynku, należącym do gimnazjum pierwszego; a dzieje się to w ten sposób, że uczniowie gimnazjum pierwszego uczą się rano, a młodzież drugiego zakładu popołudniu, gdyż budynek drugiego gimnazju mdo niedawna był zajęty przez wojskowość.

O ileby taki „zespół“ mógł ułatwiać pokonanie trudności opałowych, to z drugiej strony utrudnia on tak niecodzowne przewietrzanie sal szkolnych, gdyż z przerwą niespełna jednogodzinną między godziną 1 a 2 po południu klasy są zapełnione młodzieżą od godziny 8 rano poza 6 godzinę wieczorem. Tak więc budynek szkolny, pozostawiający wiele do życzenia pod względem higienicznym — przepełnia się chronicznym zaduchem źle wentylowanych ubikacji szkolnych.

Abstrahując od oceny wartości nauki popołudniowej, którą pozostawiam pp. pedagogom.

Aby zrealizować jednak przeprowadzkę gimnazjum drugiego do własnego budynku, w dniu 8 lutego b. r. na wiecu „rodzicielskim“, odbytym w tej sprawie, wybrano deputację, złożoną z przedstawicieli rodziców i szkoły, którą wysłano do władz centralnych do Warszawy, aby je spowodować do energiczniejszej ingerencji w sprawie odrestaurowania zniszczonego przez wojenne świadczenia budynku.

Na razie więc zarówno rodzice, jak i nauczyciele z rozpaczą czekają na powrót delegacji, gdyż pesymiści wątpią, aby w Warszawie miało nastąpić ostateczne przecięcie węzła gordyjskiego. Bo — jak obecnie rzeczy stoją — oba zakłady korzystają z tych samych ławek. W razie załaskawitej „separacji“ obu szkół, gimnazjum pierwsze znalazłoby się bez ławek, których ubytek spowodowali Rosjanie w czasie inwazyi w roku 1915.

Mógłby się zapewne ktoś spytać, dlaczego od roku 1915 nie zdołano postarać się o nowe ławki, któreby lat temu 4, 3 lub 2 były znacznie tańsze, niż dziś przy ogólnem podnoszeniu się cen.

Lecz niepojęte są drogi biurokracji austriackiej i jej epigonów; więc nie podejmując się historyczoficznego ujęcia tej gmatwaniny, sprawozdawca notuje fakta, ilustrujące tutejszą mizeryę szkolną.

NADESŁANE.

Krajowa Hurtownia Herbaty

dawniej T-wo M. Szumilin

Spółka z ogran. odpowiedzialnością
w Warszawie, ulica Miodowa 19.

Firma egzystuje od 1840 r.

własna rozważalnia i pakownia herbaty — poleca

wyborowe mieszanki herbat:

Nr. 18 w opakowaniu po 1/1 do 1/16 funta

Nr. 30 „ „ „ „ „ „

Herbaty luźno na wagę i w oryg. skrzyniach — Cejlońskie i Chińskie. 320

Poszukiwani reprezentanci w większych miastach.

„Salon Sztuki“

ul. Szpitalna Nr. 40.

(naprzeciw teatru miejskiego).

Sprzedaż i kupno obrazów pierwszorzędnych mistrzów, polskich i zagranicznych, po cenach umiarkowanych. Chcąc uprzyściplnić najszerzszemu warstwowi nabywanie prawdziwych dzieł sztuki, zaprowadza dyrekcyę również

sprzedaż na spłaty.

Telefon 2486.

31

Złoto, srebro, brylanty

oraz wszelkie kosztowności kupuje 50

placąc najwyższe ceny 25.

Emil Goldwasser, Kraków, Grodzka

Nadchodzi

Tydzień obrony kresów zachodnich

1—8 marca.

Twórcie miejscowe Komitety zbiórki.

Polska wypuści 2 wielkie pożyczki wewnętrzne.

Warszawa. (PAT) Min. skarbu wniósł do Sejmu projekt ustawy w kwestyi wypuszczenia 5-procentowej krótkoterminowej i 5-procentowej długoterminowej, wewnętrznych pożyczek państwowych. W motywach projektu zaznacza minister, iż dalsze pokrywanie wydatków państwowych w drodze wypuszczania znaków pieniężnych powodowałoby wskutek wzrastającej

deprawacyi polskiej waluty markowej, niewymownie groźną dla państwa sytuację. Ministerium skarbu uznało za wskazane, aby przedłożyć projekt emitowania pożyczek państwowych w wysokości 6 miliardów marek polskich, z czego około dwa miliardy zostaną użyte na wykup pożyczki państwowej z 1918 roku. Pożyczka długoterminowej przyznano pewne

specyalne przywileje, mianowicie przyrzeczono niekonwertowanie jej przed 1930 rokiem, oraz zapewniono zastosowanie przy przeliczeniu na przyszłą walutę polską 60 proc. wyższego niż dla innych zobowiązań kursu przeliczenia. Pożyczka krótkoterminowa 5 proc. ma być wypuszczona na termin 5-letni, obligacje mają być wypuszczone seryami po 20 milionów marek każda, a procenty płatne za każde półrocze

z dołu w dniu 1 maja i 1 listopada każdego roku. Pożyczka długoterminowa do sumy 3 miliardów, jednak ze słopniową spłatą jej w ciągu 45 lat, wypuszczona ma być seryami po 20 milionów. Procenty byłyby płatne za każde półrocze z dołu dnia 1 marca i 1 września każdego roku. Obligacje pożyczki długoterminowej mają wszelkie prawa papierów mających pupilarnie bezpieczeństwo.

Chyby mord polityczny w Budapeszcie.

Budapeszt. (BK) Wczoraj wydobyto z Dunaju w pobliżu Budapesztu zwłoki, w których rozpoznano odpowiedzialnego redaktora socjalno-demokratycznego pisma „Nepszava”, nazwiskiem Bela Somogyi. Jak donoszą dzienniki, wykazują zwłoki Somogyiego wszelkie oznaki morderstwa. W okolicy miejsca, skąd ciało wydobyto, zauważono ślady kół samochodu. Dzienniki przypuszczają, że Somogyi został uprowadzony w samochodzie i zamordowany nad brzegiem Dunaju, a następnie wrzucony do wody. U zamordowanego nie znaleziono przed-

miotów wartościowych, ani dokumentów. Przypuszczają jednak mimo to, że motywem morderstwa nie był rabunek. Dalej donoszą dzienniki, że ciało zamordowanego wykazuje wiele skaleczeń, prawe oko było wybite, a kość nosowa złamana. Co do osoby Somogyiego podają pisma, że należał on do umiarkowanego skrzydła partii socjalno-demokratycznej, za czasów rządu Karolyiego był on sekretarzem stanu w ministerstwie oświaty. W czasie rządów bolszewickich nie odegrał żadnej roli.

Jeszcze kilku przywódców socjalistycznych znikło w tajemniczy sposób.

Budapeszt (tel. wł.). Zamordowanie Somogyiego wywołało wielkie wrażenie w Budapeszcie. Wielu członków partii soc.-dem. opuszcza miasto z obawy przed zamachami. „Az Est” donosi nawet, jakoby partya socjalno-demokratyczna zamierzała się rozwiązać i zawiesić wydawanie swego dziennika na znak protestu. Dzienniki podnoszą, że oprócz Somogyiego

ego także kilku innych członków partii soc.-dem. znikło w tajemniczy sposób. Rząd wyznaczył premię za schwytanie morderców Somogyiego. Ze strony misji koalicyjnej zażądano od prezydenta Husnera, aby wystąpił stanowczo przeciw terrorystom i zagrożono ewentualnym obsadzeniem Węgier.

Ucieczka 63 niebezpiecznych bandytów we Lwowie

Lwów. (Telef. M.) Z powodu tyfusu, panującego w zakładzie karnym przy ul. Batorego, zmuszony był zarząd więzienny odesłać znaczną część więźniów pod obserwację do szpitala epidemicznego. Z tej zmiany pobytu skorzystało

63 najniebezpieczniejszych bandytów, którzy uciekli ze szpitala. Dyrekcja policji zawiadoma o tem ludność i przestrzega przed groźbą niebezpieczeństwem.

Ofenzywa bolszewicka na froncie poleskim złamana. Polska akcja zaczepna wołyńsko-podolska uwieńczona powodzeniem.

Warszawa. (PAT) Komunikat sztabu gen. wojsk polskich z 20 bm. Front litewsko-białoruski: Na północ od Dżisny nasz oddział wyładowczy start się w rejonie Kochanowie z oddziałem bolszewickim, rozbił go i zmusił do ucieczki, biorąc 20 jeńców i 2 karabiny maszynowe. Oddział bolszewicki, któremu udało się przeprawić na południowy brzeg Dźwiny, na północny zachód od Połocka, został przez nasze rezerwy wyparty. W dniu wczorajszym przeszli bolszewicy do oddawna przygotowanego ataku na nasz odcinek poleski. Po zaciętych całodziennych walkach, niebacznie na przeważające

słry przeciwnika, wszystkie jego ataki odparło. W walkach tych bohaterką śmiercią na placu boju poległ porucznik Skulski i podporucznik Chrzanowski. Szczególnie odznaczyły się oddziały 22 i 15 pułku piechoty. Front wołyński i podolski: Oddziały obu frontów przeszły do akcji zaczepnej celem odrzucenia przeciwnika bardziej na wschód od Starokonstantynowa i Płoskierowa. Po zaciętych walkach — nasze oddziały osiągnęły linię Piława-Miedzybuz-Bodechy, wypierając bolszewików z tego rejonu i zadając im ciężkie straty. Zdobyte jeszcze nie została przeliczoną.

Przygotowania do wyborów ciała reprezentacyjnego Litwy i Białorusi rozpoczęte!

Warszawa (telef. M.). Na zaproszenie zarządu cywilnego ziem wschodnich udał się do Wilna prezydent sądu radomskiego, Glogier, aby wydać opinię w sprawach ustawowych, związanych z przygotowaniem do przeprowadzenia wyborów do ciała reprezentacyjnego Litwy i Białorusi, która rozstrzygnie o przynależności państwowej tych ziem. Prace te potrwać do

końca marca. (Jak wiadomo, według uchwały Sejmu, wybory te miały się odbyć już pod koniec lutego — przyp. Red.).

Wybory do Sejmu na Pomorzu.

Warszawa (PAT) Wybory do Sejmu na Pomorzu rozpisane być mają najpóźniej do 25 bm.

„Legionarze” czescy urządzają rzezie bezbronnej ludności.

Praga (PAT) „Prager Tagblatt” donosi dodatkowo następujące szczegóły krwawych zniszczeń w miejscowości Porlicz koło Berna, gdzie z okazji rekwiizycji wojskowych przyszło do krwawego starcia między publicznością a żołnierzami. Do uciekających demonstrantów strzelali legionie, wskutek czego zabito dwie osoby. Jedną kobietę straconą została przez spłoszone konie i zmarła w szpitalu. Mieszkańcy Porlicz zachowywali się spokojnie. Z powodu krwawego zaj-

ścia w Porliczach uchwalila niemiecka partya narodowa w Bernie i Morawach środkowych rezolucję, w której wyraża oburzenie, że znów połała się niewinnie krew niemiecka. Rezolucya potępia rząd czeski, który ponosi winę tych wypadków. Niemcy w Czechach nie zapomną tej ogromnej krzywdy i staną w obronie swoich praw. Tak się wywdzięczają Czesi Niemcom za to, iż Niemcy stoja w obszarach plebiscytowych po stronie Czechów!

Akcyja przeciwyfuszowa zagranicą w Polsce.

Genewa (Radio krak.). We środę przybył tu dr. Walbach, profesor uniwersytetu harwardzkiego, wraz z gronem doktorów. Konferował on z pierwszym dyrektorem Czerwonego Krzyża w sprawach Towarzystwa. Ma on zamiar wyjechać do Polski, celem kadecja tyfusu.

Epidemia w Galicyi wschodniej.

Lwów. (Telef. M) Na posiedzeniu miejskiej Rady zdrowia skonstatowano złagodnienie epidemii tyfusu we Lwowie, a natomiast dalsze jej trwanie na prowincyi. Rada wypowiedziała się za dalszem ograniczeniem ruchu kolejowego. W końcu skonstatowano wzrost epidemii grypy, połączonej z ciężkimi komplikacyami.

Postulaty posłów wschodnio-galicyjskich.

Warszawa. (Telef. M) Związek posłów wschodnio-galicyjskich odbył konferencję z prezydentem ministrów Skulskim. Posłowie Galicyi wschodniej zażądali, aby w min. robót publicznych stworzono drugi podsekretaryat dla odbudowy gospodarczej Gal. wschodniej i aby stanowisko to obsadził technik fachowiec. Posłowie krytykowali bardzo ostro obecny stan prac nad odbudową kraju. Poruszono też na konferencji kwestye personalne.

O regulację Wisły.

Warszawa. (Telef. M) Min. robót publicznych udzielił dziennikarzom wywiadu. Powiedział on, że państwo wydało dotąd na roboty publiczne 100 milionów marek. Obecnie pracuje się nad realizacją projektu usławnienia Wisły. Koryto jej będzie znacznie zwężone, a przez to Wisła stanie się zdadną do żeglugi na większą skalę. Od Sanu do Bugu wynosić będzie jej szerokość 140—180 m, poniżej Bugu 250 m., pod Warszawą 182 m. Na przestrzeni od Bugu będą mogły kursować statki o pojemności 600 ton, poniżej Bugu o pojemności 1000 ton. (Dziś kursują pod Krakowem statki najwyżej 20-tonowe. Red.). Roboty te potrwać 15 lat.

Minister Bartel pozostał.

Warszawa (PAT) Prezydium Rady Ministrów komunikuje, że Naczelnik państwa, zgodnie z wnioskiem prezydenta ministrów, do prośby min. kolei o dymisyę się nie przychylił. Minister kolei żelaznych dr Bartel pozostaje zatem nadal na swoim stanowisku.

Przyjazd Focha do Warszawy odroczony!

Warszawa (Tel. M.) Przyjazd marszałka Focha do Warszawy odroczony został do połowy marca.

Rząd polski, a podróż hr. de Maneville

Warszawa. (Telef. M) Aczkolwiek podróż hr. de Maneville do Warszawy nie ulega wątpliwości, to jednak rząd nasz nie otrzymał o tem żadnej oficjalnej wiadomości.

Polska w dyskusyi francuskiej komisji parlamentarnej.

Paryż (BK) Wczoraj odbyło się posiedzenie komisji Izby poselskiej do spraw zagran. na którym między innemi omawiano widoki konfederacyi Polski, Czechosłowacyi i Jugosławii, do czego należałoby dopuścić Austryę. Wkońcu zwrócono uwagę na nader rozległą działalność gospodarczą Anglii i Ameryki w państwach sukcesyjnych dawnej monarchii.

Zniesienie ustawy kagańcowej w Prusiech wschodnich.

Gdańsk (PAT) Międzynarodowa komisya odm. dla obszaru plebiscytowego Prus wschodnich wydała zarządzenie, na mocy którego język polski ma być na całym obszarze plebiscytowym równouprawniony z językiem niemieckim. Wszelkie rozporządzenia kagańcowe tracą moc.

Długi państw koalicyjnych w Anglii.

Londyn (Radio krak.). Chamberlain, kanclerz Izby skarbowej, przedstawił w Izbie długie, zaciągnięte przez państwa koalicyjne w Anglii od początku wojny. I tak: Rosya zaciągnęła 568 milionów funtów szterlingów, Francya 470,500,000 Włochy 470 milionów, Belgia 86,500,000, inne państwa koalicyjne 71 milionów. Suma wynosi 1,769,000,000 funtów szterlingów.

Zakład Pogrzebowy „Concordia“
Jedyny w Krakowie, który ma własny wyrób trumien
JANA WOLNEGO
Plac Szczepański L. 2 (dom własny). Tel. 331

CENY OGŁOSZEN:

za wiersz nonp. w zwykł. ogłosz. (ostatnia strona) 1-50 kor., za wiersz pól. w rubryce kadesiane 5 kor., za wiersz pól. w tablicy redakc. kron. 6 kor. Drobną ogłoszenia za słowo 60 hal., o treści matrymon. lub korespondencyjną prywatną 80 hal., dla poszukujących posad 40 h., przyczem pierwsze słowo liczy się podwójnie. Ceny powyższe obowiązują aż do odwołania.

SKŁAD PAPIERU I GALANTERYI

Michał SŁOMIANY W KRAKOWIE 24
SŁAWKOWSKA

Pocztówki artystyczne. — Przybory kancelaryjne. — Papiery listowe. — Ranki. — Lustra. — Albumy i pamiątki. — Portfele. — Szachy. — Karty do gry. Wykonuje BILETY wizytowe i ZAWIADOMIENIA ślubne.

ZGUBIONY ZEGAREK przy wyjeździe na stacji Granica z pocztą idącym do Kiele 14 lutego do odebrania po udowodnieniu własności w Krakowskim Biurze ogłoszeń Kraków, Dunajewskiego 9. 298

Pierwszorzędna chrześcijańska PRACOWNIA SUKIEŃ i kostiumów damskich pod firmą Kamil Süssel Kraków, Szewska 23, II. p. wykonuje na sezon wiosenny bardzo starannie kostiumy, suknie, płaszcze krojam francuskim i angielskim według najnowszych żądań. — Robota punktualna i solidna. Ceny przystępne. 309

W ZAKOPANEM realność murowaną ze sklepiem i magazynem ma do sprzedania okazynie. Biuro Wł. Tokarskiego w Zakopanem. 314

ZGUBIŁEM kartę zwolnienia od wojska na nazwisko Karol Misko. Łaskawy znalazca zechce złożyć do Adm. Gońca. 320

ZGUBIŁEM z dokumentami kartę zwolnienia na nazwisko Jasko, Kraków. Kartę unieważniam. 309

MASZYNĘ DO SZYCIA pierwszorzędna damską nową sprzedam lub zamienię na prowianty zboża. Gizowa, Radziwiłłowska 33, parter. 302

JADĄC KOLEJĄ z Nowego Sącza do Krakowa dnia 10 b. m. skradziono mi dokumenta wojskowe i papiery służbowe na nazwisko Bronisława Szabiewskiego oraz zegarek nikielowy i 1200 K gotówką. Proszę o zwrot papierów do Administr. Gońca Krak. 301

ANTONI SOBIEŁAJSKI Kraków, ul. Długa 1.

Maszyny do szycia, gramofony, płyty, instrumenty muzyczne, harmonie, skrzypce, mandoliny sprzedaje częściowo i hurtownie. Kupuje stare płyty gramofonowe po 4 kor. sztuka. 26

Swój do swego!

Wyborne mydła toaletowe i do prania, pasty terpent. do bućków i podłóg, Sirax, Sidel, szaliki, kłódki, noże nożyczki, sezyorki! 19

Maszynki do samogolania, brzytwy, maszynki do strzyżenia włosów. Zapalniki benzynowe, kamyczki itd.

Ogólnie znane, naderwyt praktyczne, uniwersalne sztytu LUMAX, do zeszycia skór, pasów, obuwia, lejcy, worków itp. ze sposobem użycia, 4 rozmaite, igłami i zwojem nici "20". Krem i pudry "Derma", Lustra, lusterka. Perfumy.

Specjalności gumowej Towar doborowy!

Dom Handlowy M. Płerozek i Ska Kraków, ul. Karmelicka L. 9/B.

Tabelki do przebiegania koron na marki i odwrotnie wysła listem poleceń za nadaniem 1— Mk. W. No. wak. Kraków, Garbarska 26. Dla odsprzedających rabat. Hurtowa 100 szt. Mk. 50, 1000 szt. Mk. 450. 128

Wszystkim obywatelom bezpłatnie

wysła się dokładny prospekt o jednym w swoim rodzaju wielkim, pamiątkowym ilustrowanym wydawnictwie, mającym współczesne znaczenie i niezbędnym każdemu obywatelowi polskiemu, 205

„Odrodzenie Polski“, Warszawa, Bołsena 1. Tel. 116-81.

Żądaniom Klienteli mojej zadość czyniąc, otworzyłem w fabryce mojej oddział do 266

przetrasowywania kapeluszy damskich według najnowszych modeli

Fabryka Kapeluszy damskich WIENER Kraków, Stradom 5.

WODA GORZKA „AMERA“ K. RZĄCA i CHMURSKI W KRAKOWIE

zastępuje w zupełności wszelkie zagraniczne wody gorzkie.

Do nabycia w aptekach i drogueryach. CENA FLASZKI Kor. 5. Skład gł. APTEKA K. WISZNIEWSKI w Krakowie, ul. Floryańska 15. Telef. 31

METAL FABRYKA WYROBOW METALOWYCH I AKUMULATOROW

Własność Krajowego Funduszu Inwestycyjnego

2118 LWOW — ul. Zacharyasiewicza 5.

dostarcza każdego rodzaju śruby, naśrubki i nitki, w szczególności śruby do pługów, do zawias etc.

Ceny konkurencyjne. — Termin dostawy krótki. 24

ZARZĄDCA i kierownik ceglarni, Połnańczyk, wdowiec, lat 48, trzeźwy, pracowity, z długoletnią praktyką w Niemczech, Galicji i Śląsku Cieszyńskim, obeznany z wszelkimi wyrobami cegiel i dachówek, znający rozmaite systemy sztucznych gazarni, pieców i maszyn, doskonały instruktor i organizator, który większe przedsiębiorstwa technicznie i administracyjnie prowadził i powiększał, poszukuje posady. Łaskawe oferty do Admistr. Gońca pod Nr. 297. 297

Pierwszorzędne Towarzystwo w Krakowie poszukuje 284

BUCHALTERA-BILANSISTA

z dokładną znajomością języka polskiego i niemieckiego, jakoteż z gruntownym ogólnym wykształceniem. Pensja wedle umowy, ewent. utrzymanie w kasynie urzędniczej. Panowie, którzy zajmowali już samodzielną stanowiska we większych przedsiębiorstwach, zechcą skierować dokładne oferty wraz z odpisami świadectw pod „Nafta“ do biura „Ruch“, Kraków, Szczepańska 9. 289

MASZYNISTY do prowadzenia maszyn parowej z praktyką poszukuje firma M. Grünberg, Kraków - Zwierzyniec, ul. Tatarska 3. 289

Kupuję

garderobę męską używaną w lepszym i gorszym stanie, płacę najwyższe ceny. Zawiadomienie korespondentką lub listem: Schmaus, Kraków, Szeroka 22. 92

4 kg cykoryi

1/2 funta herbaty „Ceylon“ Marek 60

franco za zaliczkę dostarcza Dom handlowy „Lubicz“ Tenczynek. 75

Koldry puchowe

koldry na wacie, materace robotne i przerabia stare. Wyrob pościeli. Matusewicz, Kraków, Poselska 20. 147

RZĄDCA ekonomiczny w siłę wieku poszukuje posady. Łaskawe zgłoszenia Krzystyński, Brzostek. 263

ZAMIENIĘ jeden pokój z kuchnią w śródmieściu blisko plant na 2 lub 3 pokoje z kuchnią. Zgłoszenia listowne pod „M. 17“ do Adm. Gońca. 264

Maszyny do pisania

kasy kontrolne, przybory do tychże, naprawa, kupno, sprzedaż. Juliusz HECKER, Kraków, Marka 25. 90

CERAMIKA

SUCHEDNIEWSKA

poleca swoje wyroby, a mianowicie: NACZYNIA KAMIENNE OGNIOTRWAŁE z gwarancją wymiany w razie pęknięcia w ogniu.

REPREZENTACJA NA MAŁOPOLSKĘ I ŚLĄSK CIESZYŃSKI 97

A. J. LEWIŃSKI, Kraków, Starowiślna 35.

!!WSZYSTKIE PANIE!!

Najzykowniejsze kostiumy, spodniczki, suknie spacerowe, płaszcze, kostiumy sportowe (princzesy) wykonuje najlepiej tylko

JOZEF GAŁĄZKA, Kraków, Floryańska 24. (SIŁY MĘSKIE). 228

Najlepiej konserwuje skórę i daje połysk obuwiu specjalna pasta 4

„BLASK“ Fabryka Chemiczna M. RUTKA, Kraków, ul. Karmelicka Nr. 12.

Wydzierżawie

katolikowi, fachowcowi większy handel papieru i przyborów kancelaryjnych wraz z towarami w Krakowie za kaucją 200.000 Marek. 307

Zgłoszenia listowne pod „Handel papieru“ do Biura ogłosz. „Lot“ Sp. z o. p., Kraków, św. Jana 3.

NA SEZON WIOSENNY!

Przyjmuje do przerabiania i do przetrasowywania

KAPELUSZE

stemplowe męskie, damskie i dziecięce

według najnowszych masonów. Wykonanie szybkie i dokładne.

PIETR WILK kapelusznik w Krakowie ul. Basztowa L. 16, parter. 234

„POLIMEX“ dostarcza wagonowo

kartofli ziemniaków jakoteż przyjmuje zamówienia na kartofle

WELWOWIE wiosenne z dostawą drugą połową marca.

Hotel Francuski

Zęby sztuczne

rawet polamano

kupuje

ul. Zygmunta Augusta 5, front, I p. wprost schodów od g. 10—12 i od 4—7 pop.

„Ordinatorium sexologicum“

poradnia Dra S. Kurkiewicza dla nerwowych przypadłości życia płciowego w Krakowie przy ul. Batorego 20.

Mężczyzn, płciowo osłabłych, uzdalniamy do małżeńskiego pożycia, metodą okresową (przez 3 do 4 miesięcy), wypróbowaną i energicznie opanowującą. Zgłoszenia listowne nie będą uwzględniane. 292

PIEGI I OPALENIZNE

usuwa prawdziwa gliceryna zgęszczona

BOROL

zmiękacza i udelikatnia skórę ciała i zabezpiecza od wpływu zimnego wiatru.

Wyrób Centr. Laboratorium chemiczn. w Warszawie

ANTONIEGO CZEKAJA i JANA KRYSIEWICZA.

Do nabycia we wszystkich pierwszorzędnych perfumeryach i składach.

HURTOWNIE I CZĘŚCIOWO.

Skład fabryczny Centr. Laboratorium chem. Kraków, ul. Senna 12. 87

DOM SPEDYCYJNY

Józefa Czermińskiego

w Podgórzu przy ul. Nadwiślańskiej L. 24.

Tel. 3111.

Wykonuje szybko i uczciwie wszelkie w zakres spedytorski wchodzące przewózki. 9820

MARMOLADA i CUKIERKI

we wszystkich gatunkach oraz wszelkie towary kolonialne sprzedaje hurtownie

POWSZECHNE TOWARZYSTWO HANDLOWE

Spółka zarejestr. z ogóln. poręką 217

w Krakowie, ulica Zwierzyniecka (Hotel Victoria).